

یکشنبه ۱۷ تیر ۱۴۰۳ | ۱۶ صفحه | ۱۰ هزار تومان | دوره سوم | سال سوم | شماره ۵۴۷
www.hammihaonline.ir

تابوشکنی در قبال کنشگران

یادداشتی از احمد زیدآبادی
درباره تمهیداتی که پزشک‌ها می‌توانند در پیش گیرند

سیمهای سفره

بررسی وضعیت معیشت و شاخص فلاکت
در زمان انتخاب رئیس جمهور جدید

رنج آدم را عوض می‌کند

گفت‌وگو با جرمی رنر بازیگر برنده اسکار
سرپال شهردار کینگزتون

تداوم محافظه‌کاری

بازگشت حزب کارگر به قدرت چه معنایی برای سیاست خارجی بریتانیا دارد؟

گزارش جامعه ۱۲-۱۳

در گفت‌وگو با جامعه‌شناسان و پژوهشگران بررسی شد

پیامدهای اجتماعی رای ۱۵ تیرماه

نکته هم‌میهن

کار دشوار پزشک‌ها برای تحقق مطالبات مردم

شاید گفت‌وگوی ملی چاره‌ساز باشد

مسعود پزشکیان به‌عنوان نهمین رئیس جمهوری اسلامی ایران، کار بسیار سختی پیش رو دارد. او با مشکلات فراوانی روبه‌روست؛ تورم افسارگسیخته، وضعیت اقتصادی نامناسب، فقر، بیکاری، فساد گسترده، تحریم‌های بین‌المللی، بحران‌های سیاسی، اجتماعی و زیست محیطی، مدیران ناکارآمد و انواع مسائل و مشکلات ریز و درشت که رفع آنها نیازمند عزم و اراده ملی در میان همه بخش‌های کشور است. در عین حال او با مسائل دیگری نیز مواجه است که افکار عمومی روی آن حساسیت ویژه‌ای دارند؛ فیلترینگ، گشت ارشاد، مخالفت بسیاری از زنان ایرانی با موضوع حجاب اجباری، درخواست آزادی‌های اجتماعی و... از آن جمله است. پزشک‌ها در مقابل جامعه‌ای قرار دارد که احساس تبعیض می‌کند و جانش به لبش رسیده است. احساس تعلق خودش را از دست داده است. پزشک‌ها با مردمی سروکار دارد که عقیده دارند حق‌شان خورده شده است و امتیازات و شرایط بهتر و منابع و فرصت‌های بیشتر در اختیار افرادی قرار گرفته که هیچ ویژگی خاص، برتری اخلاقی یا شایستگی علمی متفاوتی نسبت با سایر مردم ندارند. کسانی که موقعیت‌های اداری، اجتماعی و اقتصادی‌شان را نه به دلیل استحقاق و قابلیت‌های خودشان، بلکه خارج از شیوه‌های اخلاقی به دست آورده‌اند. ←

افشین امیرشاهی سردبیر آنلاین هم‌میهن

گزارش سیاست ۲-۵

دوباره اصلاحات

ارزیابی فعالان سیاسی از عوامل پیروزی مسعود پزشکیان و راهی که پیش رو خواهد داشت

حسین کنعانی مقدم فعال سیاسی اصولگرا
اولویت دولت جدید تعیین یک دولت قوی و معرفی وزرا به مجلس و چانه‌زنی برای گرفتن رای اعتماد است. گرچه مجلس نشان داده است که با رؤسای جمهور در رای اعتماد وزرا همکاری می‌کند اما یک چالش جدی انتقال قدرت از دولت شهید رئیسی به دولت آقای پزشکیان وجود دارد.

محمود واعظی عضو حزب اعتدال و توسعه
در دور اول ۶۰ درصد پای صندوق رای نیامدند و می‌خواستند پیامی را به دولت و حاکمیت بدهند مبنی بر اینکه نگرانی‌ها و ناملایماتی وجود دارد اما در دور دوم همه حضور پیدا کردند و نشان دادند که حتی اگر ناراضی و دلسرد هستند می‌خواهند به دست خود انتخابی داشته باشند و اثر خود را نشان دادند.

جهانبخش خانجانی عضو شورای مرکزی کارگزاران
مردم هم با نیامدنشان پای صندوق‌های رای به حاکمیت پیام دادند و هم با آمدن و انتخابشان در لحظه آخر به نوعی این پیام را دادند که باز به مجموعه حاکمیت اعتماد کردیم و این مجال را دادیم که در مسیر خواسته‌های معقول عموم مردم حرکت کند. این مسئولیت پزشک‌ها و کابینه‌اش را بسیار سنگین می‌کند.

محمود صادقی نماینده مجلس دهم
می‌شود حدس زد که طیف متنوعی به پزشک‌ها رای دادند و بخش عمده آن مربوط به کسانی است که همسویا مواضع او هستند. رای جلیلی هم در مرحله دوم هم اندازه مجموعه آرای کاندیداهای اصولگرا در مرحله اول بود. این آرا حاکی از آن است که آرای چندانی از سوی اصولگرایان به سید پزشکیان وارد نشده است.

گفتار مقامات ۲۰-۲۱-۲۲-۲۳-۲۴-۲۵

توصیه‌های رهبری به رئیس جمهور منتخب مسعود پزشکیان عصر دیروز با آیت‌الله خامنه‌ای دیدار کرد

در اجتماع بزرگ حرم امام مطرح شد:

تشکر پزشک‌ها از رهبری بابت درست خوانده شدن آرای انتخابات

سرمقاله

نتیجه ناترازی سیاسی

اگر دو ماه پیش از ما می‌پرسیدند که آینده کوتاه‌مدت را چگونه می‌بینید؟ قطعاً هیچ افق روشنی پیش روی خود نمی‌دیدیم. برای میان‌مدت هم حواله به انتخابات ۱۴۰۴ داده می‌شد؛ انتخاباتی که به احتمال فراوان امیدی به آن نمی‌بود. این پرسش اگر پس از سقوط بالگرد هم پرسیده می‌شد، چندان چشم‌اندازی پیش روی پرسش‌کننده گشوده نمی‌شد. ولی اکنون می‌بینیم که تحولاتی بزرگ حداقل در سطح دولت رخ داده است. همچنین، تحولی عمیق از بروز یک اراده سیاسی از جانب مردم و منتقدین و حتی تحریمی‌ها را هم شاهدیم؛ تحولاتی که در سطح جامعه نیز مشهود است و تا حدی امید را زنده کرده است. این وضعیت گرچه مثبت به نظر می‌رسد که البته هم مثبت است؛ ولی از سوی دیگر نشان‌دهنده وجود ناترازی‌های بزرگ در سطوح مختلف جامعه و سیاست است. این ناترازی ناشی از باز نبودن فضای عمومی برای تنظیم امور سیاسی مطابق خواست جامعه است. در واقع، هنگامی که راه برای حضور سیاسی و اجتماعی افراد به‌صورت مدنی و عادی باز نباشد و پشت موانع و سدهای گزینش و تایید و رد صلاحیت‌های سیاسی متوقف گردد؛ ناترازی سیاسی ایجاد شود، مردم نیز دنبال فرصتی می‌گردند تا منویات و اعتراضات خود را به نحو مقتضی بروز دهند. انتخابات یکی از بهترین این گونه فرصت‌هاست و تاکنون نیز در موارد متعددی این اراده از طریق انتخابات نشان داده شده است. ولی عدم تمکین رسمی به تحولات ناشی از نتایج انتخابات، موجب شده که دوباره وضعیت به گذشته برگردد و حتی ناترازی‌ها تشدید شود. در نتیجه، اعتماد عمومی به کارایی نهاد انتخابات و ایجاد تغییرات از طریق صندوق رای، زایل شده بود، به همین دلیل در انتخابات اخیر آوردن مردم پای صندوق بسیار سخت شده بود؛ زیرا مردم اعتمادی نداشتند که از این راه به نتیجه برسند و اگر در آینده نزدیک و در عمل هم، تغییرات مطلوب خود را نبینند، وضعیت از سال‌های اخیر نیز بدتر خواهد شد. این آخرین فرصت برای احیای اعتماد مردم به حکومت و سپس بازگرداندن آنان به حوزه عمومی سیاست است. این، تنها راه برای حل ناترازی سیاسی و مدیریتی در کشور است.

این وضعیت زبانی بار است که طی سه سال کل ساختار و مدیران دولتی عوض شوند و دوباره وارد این فرایند مدیریت شویم. با این وضعیت نمی‌توان توسعه پایدار را برنامهریزی و اجرا کرد. نیازمند ثبات سیاسی هستیم. برای این کار باید حدی از وفاق و همدلی مبتنی بر قانون را رقم بزنیم؛ قانونی که به‌طور نسبی مورد توافق جامعه باشد. باید به شرط‌ها و الزامات این وفاق پای بند بود. این مهم‌ترین برنامه دولت آقای پزشکیان و نیز تمامی ارکان حکومت است. هر لحظه تردید در اجرای آن، موجب عقب افتادن پروژه وفاق ملی می‌شود. پروژه‌ای که پیشتر در دستور دولت‌ها و حکومت نبود و از سال ۱۴۰۰ نیز مسیر عکس وفاق ملی پیموده شد. یک‌دست‌سازی ایده اصلی این مقطع بود.

آقای پزشکیان در روزهای آینده و پس از تنفیذ حکم ریاست جمهوری و تحلیف در مجلس، باید کابینه و همکاران خود را تعیین کند. این، اولین نشانه است که آیا اعضای کابینه و همکاران درجه اول او تا چه اندازه، هم معرف وفاق و هم معرف کارآمدی و سلامت برای بهبود امور دولت و مردم هستند؟ اگر در این دو ویژگی تأیید صلاحیت شوند؛ آنگاه می‌توان امیدوار بود که ناترازی سیاسی در داخل ساختار رسمی و ناترازی میان مردم و دولت از میان رفته و جامعه در مسیر آرامش نسبی و توسعه قرار خواهد گرفت.